

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 727-6250

РІК LXXXVI. Ч. 212 ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК. 18-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 18, 1979 No. 212 VOL. LXXXVI.

СОЮЗОВІ ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІ ЛІГАЙ ВЕЛЛІ І СКРЕНТОНУ ВІДБУЛИ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Нортгемптон-Скрентон, Па., (с.г.). — Екзекутивний Комітет УНСоюзу, запланувавши загальну працю цюсти Спізу у ювілейному році, на першому місці поставив завдання придбати 5,000 нових членів. Для переведення того плану в життя, постановлено поведсти інтенсивну організаційну працю весною, а відтак ударну кампанію в осінні місяцях. У зв'язку з тим планом вже почалися відбуватися організаційні наради в Округах. Перші наради в осінній кампанії відбулися у суботу, 8-го вересня в Окрузі Лігай Веллі, а другі в неділю, 9-го вересня ц. р. в Окрузі Скрентон, Па. Під час згаданого нарад доповідач був союзний організатор Степан Гавриш.

Наради Округу Лігай Веллі, яка об'єднує 12 Відділів, що нараховують 1,650 членів відбулися у залі УКЦеркви в Нортгемптоні і ними провела голова Округу, голова радні п-ї Анна Гарас. Перебіг нарад протоколували секретарі Стефан Муха і Стефан Колодуб. Тому, що наради, як сказано, мали організаційний характер, то найбільше часу присвячено тій діяльності. Проведено підрахунок здобутків Округу за останніх 8 місяців і стверджено, що секретарі Округу працюють задовільно, доказом чого є придбання 63 членів. Серед секретарів, що приєднують членів передбачає, які повинні бути, голова Округу, а рівночасно і секретарка 47-го Відділу п-ї Анна Гарас, яка має уже придбати 29 членів. Милою несподіванкою для Округу є праця секретаря 369-го Відділу Павла Кречіча, який вже придбав 13 членів. На день наради із всіх 13-ох Відділів залишилися лише один, що ще не придбав членів, але секретар того Відділу запевнив збірників, що має добрі перспективи. Приємно є

відмітити це, що всі присутні серйозно засталися над тим, щоб мати виконану організаційну квоту в Ювілейному році на 100 відсотків.

Голова Округу п-ї Анна Гарас інформувала, що від 1-го липня ц. р. до Округу приділено 143-й Відділ з Грейт Медов, Н. Дж., який раніше належав до Округу Пассейк. Відтак обширно дискутовано над планом переведення бенкету, яким Округа відзначає 85-річчя УНСоюзу. Бенкет відбувається у суботу, 6-го жовтня у залах УГКлубу в Істон, Па. За її словами, під час бенкету заплановано вшанувати союзних піонерів і будівничих Союзу, себто тих, які довгими роками виконували працю у Відділових Управлах. Вона також поінформувала, що згідно ухвали Округової Управи, на головний промова під час бенкету запрошено колишнього головного представника УНСоюзу, а теперішнього почесного члена Головного Уряду п. Йосипа Лисогора. До участі в бенкеті також запрошено сусідні союзні Округи.

Про загальні справи Округу і шкоти Союзу говорив Степан Гавриш. Він висловив признання Управі за добру працю, відмітив успішних секретарів, а відтак з'ясував загальний стан організаційного Відділу УНС, заповнивши, що за 8 місяців Округи Америки і Канади придбали вже 1,628 членів, а в осінній кампанії повинні ще придбати 2,000 членів. Він теж говорив про фінансову господарку, про Українську Будівлю, щоденник "Свобода", Український Літневик ("Юкренієн Вікі"), Боргові Зобов'язання і Союзівку. Відтак відбулась речова дискусія, під час якої поодинокі союзники висловлювали свою оцінку

(Продовження на ст. 3)

Проф. Роман і Лідія Придаткевичі — члени Філії Фундації УВУ

Філадельфія, Па. (М. П.). — З кіл УВУ інформують, що п-во Придаткевичі стали членами Фундації Українського Вільного Університету, який понад пів століття постійно працює для добра української науки та поширення у вільному світі здобутків культури найстаршої державної нації на сході Європи.

Проф. д-р Роман Придаткевич пройшов різні музичні школи, починаючи з Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові (1906-13) і продовжуючи у відомих віденських та берлінських музичних школах і університетах, а-кінчаючи у визначних музичних школах і університетах ЗСА, аважав за відповідне завершення своє знання з музикології в Українському Вільному Університеті, бож властиву душу рідної української музики можна здобути лише у власному університеті.

Після укладу Австро-Угорщини проф. Придаткевич був учасником Української Галицької Армії, викладав музику в Одеському університеті, Українській Музичній Консерваторії в Нью-Йорку (якої був і співзасновником), Муррейському стейтовому університеті й в Веллеан коледжі та виконував функції концертного майстра й диригента в операх Шуберта Гільберта і Суллівана.

Проф. Придаткевич належить до Американської Національної Асоціації Композиторів і Диригентів, є членом Наукового Товариства ім. Шевченка та авто-

ром 4-ох симфоній, 2-ох українських рапсодій, кількох сонат і багатьох пісень.

Управа і Екзекутива Філії Фундації УВУ в Філадельфії і Дирекція Централі в Нью-Йорку привітали п-во Придаткевичів між членами Фундації УВУ та побажали п-ї Лідії і проф. Романові — віртуозів скрипки палевої спокійного й заслуженого відпочинку після

(Продовження на ст. 4)

НАПЕРЕДНІ УКРАЇНСЬКИХ ДНІВ В РІМІ

(О.С.). — У дні 20-го — 23-го вересня ц. р. відбудуться ювілейні святкування в Римі з нагоди 50-річчя Синоду Владик Української Церкви (Рим 1929), 40-річчя єпископських свячень Блаженнішого Патріарха Йосифа та 10-річчя посвячення Собору св. Софії в Римі.

Із нагоди тих рідкісних ювілей, багато наших мирян вибирається на прощу до Риму, щоб бути присутніми на тих величезних святкуваннях. Однак, ці миряни, які не можуть поїхати, а хочуть бути зі шчасливими принаймні духом, складають пожертви на Патріарший Фонд.

Тому, що цей почин самочинно вишлює від мирян, ми для інформації подаємо адреси, де можна складати пожертви, а це в книгарні "Арка" 48 7 вул. або в товаристві "Самопоміч" 98, 2-га сьєно.

Усі пожертви можна віддати під податку.

ЗСА СТАРАЮТЬСЯ ЗНАЙТИ РОЗВ'ЯЗКУ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕБУВАННЯ СОВЕТСЬКОЇ БРИГАДИ НА КУБІ

Вашінгтон. — У Вашінгтоні продовжуються наради поміж державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом і послом до СРСР Анатолієм Добринином, під час яких після обговорення питання присутності советських військ на Кубі в числі поміж 2,000 до 3,000, обидві сторони намагаються знайти вихідну точку з цієї складної ситуації.

У четвер, 13-го вересня ц. р., сенатор Генрі М. Джексон сказав, що на його думку, Уряд президента Картера разом зі советським амбасадором стараються знайти "декілька зраціоналізованих" у напрямку розв'язки проблеми советської бригади, перебуваючої на Кубі, не вдаючись до санкцій відтягнення цих військ.

Не тему перебування советських військ на Кубі розвинулась широка дискусія у пресі і в політичних кругах. Колишній державний урядовець, що його в цілї спіраві переслуховувало, сказав, що існує така можливість, що бригада правдоподібно складається із советських "дорядників", які збираються на Кубі раз або двічі до року, щоб перепроходити військові маневри, що й могло бути в минулому. Ще інший колишній урядовець, який не бажав виявити свого прізвища сказав, що державний секретар Сайрус Венс і амбасадор Анатолій Добринин шукають за формулою, на яку можна оперти твердження, що советські війська мають на меті тільки військові вишколи, а не воєнні справи і що їхні танки та інші важкі виряд знаходяться під контролею Кубі.

През. Картер перервав свою участь у перегонах бігом на 6 миль

Вашінгтон. — Президент Картер, який належить до тих, 25 мильових американських чоловіків і жінок, які в останньому десятиріччі стали фанатичними "бігунами", взяв участь у перегонах бігом в минулому суботу 15 вересня, що відбувалися в околиці Кемп Дейвіда в стейті Мериленд.

Перегони йшли почерез гористу околицю. Брало в них участь загалом 980 мушкетерів і жінок, — із них коло ста учасників зрелисько зальмило, а серед них були і невеличкі діти. До них належав також президент Картер. Його особистий лікар д-р Віліям Лукаш, який біг безпосередньо за Президентом, поначивши, що президент Картер посірів на обличчі із трудом хапав повітря, порадив йому перервати дальшу участь у перегонах і, після того, трохи відпочивши, президент Картер був прийнятий на роздачі нагород переможцям і вітав головного переможця, Герба Ліндзі, який перший добіг до мети, перемігши 6 миль докладаю за 30 хвилин і одну секунду. Сам президент Картер, який має 55 літ, відколи почав щоденно раннім ранком бігати по найближчій околиці Білого Дому втрапив 10 фунтів. Його замишування до того спорту спричинило невеликий клопіт службі безпеки.

Галія Петрик обрана на „Міс Союзівку”

Союзівка. — Галія Петрик, 18-річна студентка першого року в Райдер коледжі у Лоренсвіллі, Н. Дж., яка постійно замешкує у Левіт-овні, Па., була обрана на 25-ту з черги "Міс Союзівку" під час річного конкурсу, який відбувся тут у вечірніх годинах, в суботу, 15-го вересня, в рамках традиційного Дня УНСоюзу.

На першу кралю жорі обрало 20-річну Галію Гурську з Філадельфії, а на другу — Христю Карп'ак з Ютики, Н. Й. Констестером жорі в складі інж. Роман Раковий, ст., маестро Михайло Мороз і Андрій Кейбіда. Неголосуючою секретаркою жорі була п-ї Квітка Штецюк. Констестер, який відбувся в залі павільйону "Веселка", пригладив сотні гостей і відвідувачів. Його попередила містечка програма з участю танцювального ансамблю з Асторії, Н. Й., під місцецьким керівництвом Олени Опісько, та виступ вокалістки Оксани Тромси.

Урядовці державного апарату відмовилися дискутувати з кореспондентами про що говорили Сайрус Венс і Добринин, а колишній державний урядовець твердив, що він не має вгляду у внутрішню ситуацію нарад.

Під час останніх переговорів кружило різні припущення на тему можливої розв'язки цієї проблеми, яка стала загрозю — в напрямі апробати Сенатом ратифікації САЛТ 2.

Із Державного департаменту повідомлено, що Венс був затурбований увагою, яка приділяється можливості, що советська бригада, яка знаходиться на Кубі є регулярною військовою одиницею з точно окресленим завданням.

Годінгові Картерові III, речникові Державного департаменту, було припущено сказати так: „Ми ще далі в процесі перевірки звідомлення розвідки служби, щоб по змозі точно дізнатися про спроможності цієї і відстань часу перебування бригади на Кубі. Ми вважаємо, що вона тут перебуває довгий час". Пізніше речник Департаменту це ствердив, що уряд не висловлюватиме своїх припущень, щоб не шкодити переговорам. „Якщо дійде до розв'язки цієї справи, ми тоді знову і ясно подамо нашу оцінку ситуації, на основі якої запала наше рішення".

Сайрус Венс наоставив, щоб наради були закриті перед публікою, мотивуючи тим, що вгляд у ці переговори посторонніх осіб зможе спричинити труднощі у задоволенні покладених справ.

34-ТА ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ ОН РОЗПОЧАЛА СВОЇ 13-ТИЖНЕВІ НАРАДИ

Об'єднані Нації. — З днем 18 вересня 1979 року розпочала свої наради 34-та з черги Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй із своїм осідком у Нью-Йорку. Об'єднані Нації нараховують тепер 112 членів — найменшою членською країною є острів на Індійському океані Сейшель, із кругло 60,000 мешканців, найбільшою країною є комуністичний Китай (Китайська Народна Республіка) із 900 мільйонами населення. Найчисленнішим блоком в ООН є „третій світ", себто нби неутралні країни, у великій мірі під диктатом Москви, як „неутрална" Куба.

На теперішній Генеральній Асамблеї центральними проблемами буде справа замирення на Близькому Сході, при чому з цієї проблемою тісно пов'язана проблема Палестинської Визвольної Організації. Поруч із зростом її популярності і значення, як одного з вирішальних чинників на Близькому Сході, зростає — за

твердженням авторитетних коментаторів — натиск на ту організацію, щоб вона визнала право Ізраїлю до самостійного державного існування, чого вона ще досі не вчинила. Далі: будуть знову дебатовані проблеми Південної Африки й Родезії — у справі цієї останньої саме тепер відбувається в Лондоні конференція з репрезентацією всіх заінтересованих там сторін.

Центральною особою, що промовлятиме на Генеральній Асамблеї, буде Папа Іван Павло II, який виступить 2-го жовтня. Прийде теж і виголосить, як звичайно, палку пропаганди промову „неутралний" кубинський президент Фідел Кастро. З'єднані Стейти Америкти будуть заступлені новим своїм амбасадором Доналдом МекГенрі, також чорним наступником чорного протестантського проповідника Андрю Янга. Хто промовлятиме від З'єднаних Стейтів — покищо не проголошено.

Прем'єр Еспанії А. Суарез зустрічав Ясіра Арафата в Мадриді

Мадрид, Еспанія. — Прем'єр-міністр Еспанії Адольфо Суарез привітав у четвер, 13-го вересня, провідника Палестинської Визвольної Організації (ПВО) Ясіра Арафата, який прибув до Еспанії на триденні відвідини. Суарез став таким чином першим державним мужем Західної Європи, який офіційно прийняв Арафата і відбув з ним розмову.

Прибувши до Мадриду з Дамаску на літському літаку, Арафат заявив кореспондентам, що „еспанський наряд дуже близький нам і ми це вміємо оцінити". Як відомо, це за часів покійного Франсиска Франка Еспанія старалася встановити добрі відносини з арабськими державами, що під цю пору продовжує король Хуан Карльос і прем'єр-міністр Суарез. Король

Хуан Карльос за два останні роки відвідав такі країни, як Єгипет, Йорданію, Саудівську Аравію, Ірак і Марокко, навізуючи особливі добрі зв'язки з королем Йорданії Хусейном. В Об'єднаних Націях Еспанія постійно підтримує інтереси арабів, а уряд Еспанії заявив, що визнає Ізраїль тоді, коли він віддасть арабам окуповані в 1967 р. території і визнає „національні права палестинців". В 1977 році Еспанія дозволила ПВО відкрити місію в Мадриді.

Під час перебувань в Мадриді Арафат мав стрітуніть з провідниками Соціалістичної і Комуністичної партій Еспанії. Проти його приїзду до Мадриду запроштували провідники малої жидівської громади в Еспанії.

Протестують проти приїзду Снежневського

Цюрих, Швайцарія. — Пресове агентство Ройтерс інформувало, що група швайцарських психіатрів, членів Асоціації проти використання психіатрії для політичних цілей, виступила з гострим протестом проти приїзду до Швайцарії професора Андрія Снежневського, директора Психіатричного Інституту в Москві.

Снежневський приїхав до Швайцарії, щоб взяти участь у симпозиумі у справі використання лікарських препаратів для лікування шизофренії.

У своїй протестній заяві, яка задресована до фармацевтичних фірм-організаторів симпозиуму, швайцарські психіатри підкреслюють, що проф. Снежневський має на своєму сумлінні важку відповідальність за надкування психіатрії в Советському Союзі та інших комуністичних державах для політичних цілей. Швайцарські психіатри додають, що вживання таких діагност — це просто „повна профанація медицини".

Крім того, член Британської Королівської Колегії Психіатрів д-р П. Сейнберг і західнонімецький психіатр д-р Ф. Вейнбергер вислали також організаторам симпозиуму телеграми проти участі в ньому Снежневського.

Теперішній амбасадор, який, як і його попередник є негр, у розмові з членами Комісії, сказав, що він не передбачає ніякої зміни в політиці щодо африканських справ.

МекГенрі — фахівець у справах Африки і колишній заступник Андрю Янга, який був примушений зрозуміти від перекресленим вогнем після зустрічі з речниками Палестинської Визвольної Організації (ПВО).

ЖИДІВСЬКІ КУПЦІ В ЧІКАГО ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ЖИДІВСЬКОЇ -УКРАЇНСЬКОЇ ДРУЖБИ

Чикаго (М. С.). — Американсько-Ізраїльська Палата Комерції та Індустрії в Чикаго, на засіданні своєї ексекютиви 29-го червня ц. р., ухвалила окрему резолюцію, в якій, навізуючи до звільнення трьох жидівських і двох українських політ'язнів в заміну за двох засуджених у ЗСА советських шпигунів, стверджує існування „міцних моральних зв'язків поміж українськими і жидівськими дисидентами-інтелектуалами" та закликає до „зміцнення комерційних зв'язків поміж жидівською і українською громадами ЗСА. Повний текст цієї резолюції в англійській мові поміщений в „Інформаційному листку" згаданої організації за місяці липень-серпень.

Резолюція схвалює визнання українськими дисидентами права советських жидів на вїзд з СССР та закликає до співпраці поміж жидівською американськими організаціями і жидівськими та українськими дисидентами для звільнення інших українських жидівських дисидентів. Резолюція заявляє, що публічне визнання українськими дисидентами права жидів на вїзд з СССР „не зважаючи на велику особисту небезпеку (для українських дисидентів)", є „шляхетним вивомом і яким прикладом братерства народів".

До схвалення цієї резолюції причинився єдиний член-українець цієї Палати, інж. Ігор Вислоцький, власник фірми „Термопластик — Енджініринг" на півдні Чикаго, який зумів поширити своє підприємство на декілька країн Європи та на Ізраїль. Інж. Вислоцький очолює Комітет сприяння українським студіям в Ілліної, який причинився до встановлення таких студій у Стейтовому Ілліноїському університеті в Чикаго. Цей Комітет підписав договір із згаданим університетом про прийняття другого викладача до відділу української мови. Вислоцький є головним месенером тих студій, склавши кільканадцять тисяч доларів на ту ціль, за що українська громада в Чикаго, через Раду українського шкільництва при Відділі УККА, висловила йому признання в 1978 році у формі похвальної грамоти.

Комітет Оборони Мороза в Нью Джерзі домагється амністії для всіх політ'язнів в СССР

Ньюарк, Н. Дж. — Комітет Оборони Валентина Мороза в Нью Джерзі інформувало, що від весни цього року ця організація веде акцію за проголошення загальної амністії для українських та інших політ'язнів в СССР, зібравши вже понад 10,000 підписів під відповідною петицією до сенаторів ЗСА, які тепер ведуть дебати над ратифікацією договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ 2). Підписи під петицією обіймають 25 стейтів ЗСА і комітет старатиметься в наступних тижнях збільшити це число, в чому розчисляє на ще більш посиленій відгук української громади.

З уваги на це, що комітет почав цю широкомасштабну акцію ще весною цього року, тобто перед звільненням Валентина Мороза, він задержує свою первісну назву до часу закінчення цієї акції.

Після вислання петицій з підписами до поодиноких сенаторів та окремого листа від комітету до всіх сенаторів, 18 сенаторів вже відкликнувшись позитивно на піднесення питання загальної амністії для політ'язнів в СССР під час дебат над ратифікацією САЛТ 2.

З уваги на те, що ці дебати правдоподібно триватимуть ще деякий час, зокрема після комплікацій, які винирнули з уваги на присутність советської бойової бригади на Кубі, комітет працюватиме наполегливо, щоб збільшити число підписів і стейтів, тому й закликає українських громадян допомогти йому в цій кампанії. У цій та всіх інших справах Комітет просить писати на адресу: Committee for the Defense of Valentyn Moroz, 43 Midland Pl., Newark, N. J., 07106.

„Радянські" порядки

Київ. — У київській „Радянській Україні" в кутку „Репліки читачів" надруковано два листи „радянських читачів" на тему „радянської техніки".

У першому випадку один з мешканців Києва жаліється на невідповідну автобусну транспортцію. Він пише, що справа в цьому, що йому з Києва в неділю доводиться їхати до свого старенького батька, який живе в Яготині на Київщині не дві і пів години, а п'ять годин. Річ у цьому, що автобуси стоять на станції від 3-ої до 5-ої години, мовляв водії обідають. Правда, — каже цей чоловік: „Обідати треба, але не всі разом". А також він зазначає, що це явище не випадкове, а воно трапляється майже завжди в неділі, коли він повертається додому. Брак також, — продовжує нарікати киянин, — розкладів їзди на автобусних зупинках, а яких були б позначені інтервали руху, години відїзду пасажирського транспорту.

У другому випадку мешканець Івано-Франківська нарікає на те, що кудись то запропастилася його телеграма. Він вийшов з дому на відпочинок до села, виславши до родини телеграму 13-го липня о год. 4-й, що він

швидко прибув. Бувши певним, що вдома телеграму отримали, він спокійно відпочивав, а його рідні вже думали починати за ним шукати. А сьогодні, він вже повернувся додому, добре відпочивши, а телеграми вдома, ще досі не отримано. А це ж уже серпень.

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ" В ЧІКАГО
Чикаго (Р.Т.). — Окружна Управа СУА в Чикаго спільно з своїми Відділами влаштує свій традиційний „День Союзянки", присвячений Рокові Української Дитини. Ця імпреза відбудеться у неділю, 7-го жовтня ц. р. о год. 1-й по пол., в аудиторії Дому СУА при 2457 В. Чикаго сьєно. В програмі — доповідь Ірини Лончин з Детройту, спільний обід і коротка містечка програма у виконанні дітей та молоді.

Окружна Управа СУА всі Відділи Округу сподіюється, що на цю імпрезу прибуде все наше громадянство Чикаго і околиці, щоб спільно послухати цікаву доповідь і при цьому в дружній атмосфері провести час.

Галія Петрик — новообрана „Міс Союзівка"

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHCHENNIK
FOUNDED 1893

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Отримати і дописи, підписані авторами, не можуть відповідати по-
глядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні ви-
правах і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені ав-
торів повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно
застерег, доłączивши задрядовану коверту з відповідною пош-
товою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Підписка: на рік — \$24.00, на шість місяців — \$12.50, на 3 міся-
ці — \$6.50. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кошти зміну а-
дрес — 25¢. Чеки і "money orders" асигнуються на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знобна пропаганда

Історія Советського Союзу, це фактично історія безперервної брехні і злобною пропаганди, скерованої проти здорового елементу внутрі імперії і борби за національні та людські права, як також проти організацій, партій, груп, установ, Церков і поодиноких церковних і світських осіб поза кордонами України, зокрема тих, які ведуть активну працю в користь вільної України. Советський режим існував і існує тільки завдяки комуністичним терорам і неперервній брехні, яку включили всі, від генерального секретаря Леоніда Брежнєва починаючи і на звичайному підрадянському катібітові кінчаючи.

Для прикладу можна б сказати про советські видання, вістря яких скеровані проти українських буржуазних націоналістів і клерикалів, а в дійсності проти стримлених українського народу і боротьби його найкращих борців за національні й людські права на Батьківщині, як також допоміжних сил у вільних країнах світу. На книжковому ринку України появляється прямо повині антинаціоналістичних видань — книжок, брошур, памфлетів, "публіцистичних нарисів", "фейлетонів" тощо, скерованих проти свідомого елементу в Україні і українських патріотів на поселеннях. Наприклад, у видавництві "Каменяр" видано книгу Віталія Машовського п. з. "Жовтоблатна мафія", завданням якої є компрометувати українську патріотичну еміграцію; в Політвидав України вийшла книга В. Замлинського "Таровані презирством українського народу", у якій автор "викриває зрадницьку діяльність українських буржуазних націоналістів під час Другої світової війни"; Львівське видавництво опублікувало книгу кількох авторів під назвою "Правди не здолати" з метою фальшивувати боротьбу Української Повстанської Армії і її Головного Командира ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки; вже згадане видавництво "Каменяр" надрукувало книгу Валерія Євлюшкіна "Сонце гасить свічки", вістря якої скеровані проти Української Католицької Церкви і Слуги Божого Митрополита Кир. Андрія Шептицького, а недавно в Києві вийшла друком книга памфлетів "З-під чужого підпоряття", автором якої є відомий КГБіст Гайський, що ховається під псевдонімом Кліма Дмитрука і від багатьох років вправляється у писанні злобної антиукраїнської брехливі пропаганди, скерованої проти тих же "українських буржуазних націоналістів" і "їхніх прихвостнів у капіталістичних країнах".

Виглядає, що для цього існує конечна потреба, коли ж це комуніст-російські імперіялісти видають таку силу грошей і заставляють своїх "довірених осіб" займатися тією "діяльністю". В рахунок, мабуть, входять інші чинники, а не тільки особиста пошта над "зрадниками українського народу" І. Мазепю, А. Лівичкима, Я. Стецьком, Л. Добрянським, С. Скрипником (Митрополит УАПЦ Мстислав) і Я. Сліпним, Патріярхом УПЦКеркви, якому советські пропагандисти присвятили окремий "памфлет" під назвою "Зрадливої унії кардинал".

Українцям на поселеннях треба було б кончею присвятити дещо більше уваги цієї підліт, брехливі і злочинній советській пропаганді, яка пливе не тільки з СРСР, але також поширюється советською п'ятою колоною поза його кордонами та, засудивши її, спростовувати наклепи правдивими інформаціями. Немає ж бо кращих засобів у поборюванні комуністичної брехні, як говорити правду про їхню зворотної систему і страсовані ними терор, яким вони не тільки держать у підневільному стані численні колись самостійні народи, але також здують і фальшивують правду, стосуючи при тому індивідуальний терор супроти людини у шій, єдиний же в світі, комуніст-московський імперії.

Микола Приходько

МОЛОДЕЦЬКЕ 60-ЛІТТЯ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Знаємо пригаду, ніби вчорашнє, як десять років тому мчали ми, могутнім срібленим автобусом, з Уласом Самчуком і Йосипом Гошуляком, з Торонто до Детройту, на 50-літній ювілей нашої славної Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Славна величезна аудиторія Форда, на березі могутньої ріки Детройт була вже переповнена по вінець, переважно американцями й канадцами українського роду. Та багато знайомих облич навколо, — із Києва, з Рівного, з Львова, з Дрогобича, Сянока, Турки — зі всіх усюди нашої рідної України, — що заніс їх воєнний бурей аж на волю Північно-Американського континенту, з московського моря й народувиства.

На величезній сцені розцвітають-вспивуються, один за одним, юнацькі ансамблі бандуристів (хлопців і дівчат), під керівництвом своїх учителів з батьківської Капелі ім. Тараса Шевченка. Залишилися на сцені всі барвисті вишивані півколом дев'яти ансамблів. І не було сумніву, що в багатьох серцях глядачів прозвучав тоді радісно-запам'ятований акорд українського маршу Стеценка: "Засієм альні лани і зійде слава!"

У фіналі того незабутнього концерту, перед величезною сценою, завітчанною молодечими ансамблями, виступав, ніби з-під землі, — подіом оркестри з Капелею Бандуристів ім. Т. Шевченка, десь понад 40 їх, до рідної сцени. Незабутні видощі! Вся зала підхопилася із мідь з бурхливим овацією, до спільної монументальної ораторії юнацьких і батьківської Капелі, в супроводі понад сотні бандур.

Вийшла з Києва Капеля під час Другої світової війни, спотікаючи з концертами по Волні, а потім до німецького концентру-біля Гамбургу, у складі 15-ти бандуристів-

Інж. Корнелій Петришин

СВЯЩЕНИЦЬКІ ПОКЛИКАННЯ — ПОЛІТИЧНЕ ПИТАННЯ

Питання покликань молоді до монашого і священницького стану тривожать свідому частину української громадськості. Ця актуальна тема не сходить із сторінок нашої еміграційної преси.

Скрізь чути нарікання на великий брак священників у парафії, на низький моральний та ідейний рівень багатьох із них. Висловлюється бажання про краще виховання дітей в родині, а школах, щоб потрібна частина віруючої молоді відчула потяг до монашого і священницького стану. Із сумтвом підкреслюється розповсюдження нині нехиті до священницької професії в сучасному світі.

Не буду зупинятись тут на покликаннях молодих людей до нежонатого монашого чи священницького стану. Тут справді треба відповідного покликання, великої самопожертви, щоб відмовлялись на віки від сімейних вітх. Але хіба так тяжко бути священником в греко-католицькому обряді, де дозволено мати сім'ю і дітей? Хіба це покликання так сильно різниться від покликання до професії учителя, лікаря, правника? Якщо не рахувати підвищених вимог до своєї моральної поведінки? До того ж в усіх цих професіях потрібна побожність і делікатне відношення до другої людини.

А що робиться з покликаннями в перелічених свіських професіях? Молоді іде туди в основному задля куска хліба, або в зв'язку з якимись особистими обставинами. При цьому кожний бере під увагу масу різних особистих міркувань. Дуже малий процент поступаючих у відповідні навчальні заклади керується замілюванням до своєї майбутньої професії. І все одно після здобуття освіти переважна більшість спеціалістів не осоромлює своєї професії і вважається потрібною частиною суспільства. І то незважаючи на те, що мало хто з них відчує чи відчуває спеціальне замілювання до власної праці; більшість ніколи не відчуває свого покликання.

Виявляється, що для суспільства вони сумлінно виконують корисну працю в рамках своїх здібностей. У суспільстві дійшло б до банкрутства в тих професіях, якби набір оснующався лише за рахунок нечисленної кількості покликаних, а не за принципом професійної придатності. Не вистачило б ні вчителів, ні лікарів, ні правників, ні інших! Чому ж інакше ми трактуєм так потрібну

(Продовження буде)

співаків, а тепер ось погляньте — 45 їх у козацьких жупанах, з бандурами на оркестровому подіумі, на тлі молодечих ансамблів: "Реве та стогне Дніпр широкий!" Сьогодні вже є десятки таких чудових ансамблів наших юних бандуристів і бандуристок по всіх країнах поселення української еміграції. В Америці й Канаді вишлюють їх щороку на літні українських оселях, по містах старші й молоді з Капелі ім. Т. Шевченка, та інші ентузіасти нашого органічно-національного мистецтва. І майстерні бандур маємо.

Після 50-літнього ювілею Капелі відбулися її турне по містах Америки, Канади, Європи, турне по університетах Америки, — що здобули таку добру славу Українському імені. Цього року, наша слава Капеля, під проводом свого одухотвореного диригента й композитора Григорія Китаєвського (віддалік вже ніби дідок, а на сцені, — як молодий, динамічний отаман!), — відзначає 60-ліття свого народження (в Києві 1919 р.) 30-ма концертами по містах Америки й Канади та записом новою ювілейної плати. Це справді — велике українське діло, зокрема для нашої молоді, що їй так припало до серця бандуристське мистецтво. Тим більше, коли мати на увазі, що Капеля робить це діло самотужки. На шаста, вона має дивовижно енергійного бандуриста-старосту Петра Гончаренка, що не вгинаючись, уже багато років, виносить на своїх плечах незмірно-велику організаційну роботу концертних поїздок Капелі. Наші великі організації, на жаль, обмежують свою участь у них лише до привітів з квітами після концертів, під блискучим промінням сценічної рамп. А могли б вони вислати нашу чудову Капелю в широкий світ, на українську славу.

Та й глядачів чимало байдуже до свого найріднішого на старість. Я вже чув Капелю колись і не раз, а десь з триста разів — це в Києві, подорожуючи з ними по бунтарській Волні 1942 року, від села до села, на возах застелених квітчастими ліжниками; по повстанській Галичині, наприкінці 1943 року, по таборах "Остарбайтерів" в Німеччині 1944-45 роках і ще хочу слухати аж до смерті. Відчуваючи ефект тих бандуристських концертів, може не вагаючись присягнути, що сотні чи й тисячі нашої молоді пішло до УПА в Україні, що сотні чи й тисячі юних

Роман С. Голіат

ГОЛОКАВСТ ХХ СТОЛІТТЯ

Генрі Моргенто, колишній посол США в Туреччині, в роках 1913-1916, у своїй книжці: "The Murder of a Nation. By Henry Morgenthau. New York 1974, "Морд Нації" дає докладний опис голокавсту вірменського народу.

Турки, побоюючись щоб вірмени, які були складовою частиною отаманської імперії, не пішли шляхом інших народів і не проголосили свою незалежність, почали нечувану в історії людства масакру вірменів. Для турецьких жандармів нічого не було святим. У Божому храмі, під претекстою шукання за зброєю, вони допускalisя профанізції над церковними речами, а також будували й відправляли Богослуження, зі призирством "наслідуючи" освячення св. Тайн.

Вони побиравали священників до несприятливості під претекстом, що вони є осідком підірваної роботи. Жандарми не знаходили в церквах зброї, тоді вони декілька давали єпископам і священникам крики, револьвери й шаблі, опісля їх судили перед військовим трибуналом за протизаконне посідання зброї, а відтак вели їх вулицями, щоб викликати до них ненависть товпи.

У такий самий спосіб поводитися жандарми з жінками. З ними також поводитися дуже жорстоко. Є записані випадки, коли жінки обвинувачених в переховуванні зброї роздавали й били їх галуззями із свіжозірваних дерев.

Чоловіків з сіл і міст арештовували й зашлюли до тюрм. Там кати знущалися над ними в найбільш жорстокий спосіб, стараючись примусити їх, щоб вони признались що вони є "революціонери" та де переховується зброя. Була звичайна практика, що в селях стояло двоє турків по обох сторонах келі — тоді допити починалися т. зв. методом "бастнадо", тобто биттям по підшаві ніг в'язня тонким дротом. На початку, не відчувався біль, але, як це катування продовжується, воно викликає страшні болі, пухнуть ноги й дуже часто по таких тортурках ампутували ноги. Жандарми звичайно тортували вірменську жертву, доки вона не зомліє. Тоді поливають водою — привертують її до притомності. Якщо це не дає жадного висліді — тоді вони стосують ще інші методи для "переконання". Виривають брови й бороду, витягають з рук нігті, вживають розпечене залізо й прикладають його до грудей. Клішми здають м'язи з тіла й на відкриті рани поливають кип'яче масло. В деяких випадках жандарми прибивали руки й ноги цвяхами до куска

дерев — на зразок роп'яття Христа й тоді, якщо жертва ще жила, вони кричали: "Тепер нехай приїде ваш Христос і допоможе вам!" (стор. 35).

Чоловіків розстрілювали, старших жінок, мужичків дітей вигнали їх прадідівських місцевостей. Коли вони ідули знаходили захисну долину, щоб бодай змочити від посухи свої уста, тоді на них нападла товпа турецьких селян з дрючками, молотками, сокирами й пилками. Таким способом спричинили більш мук, чим рушниця та пістоль, але як турки чванилися, що мовля, ті знаряддя були більш економічними, бо не було потреби вживати ані пороку, ані набоїв. Залишені в долинах помордовані й помасакровані тіла пожирали дикі звірі.

Курди робили це саме. Нападали на безборонних, грабували їх, знисливали жінки і дівчат і насоложувалися оргіями.

Турки нікого не щадили. Жінок, які в дорозі родили дітей, гнали вперед. Дітей брали на перевиховання до мусульманських закладів, дівчат забирали в полон, а з жінок здирали одяг. Голодні й на пустинному сонці в Сирії, люди гинули від горячі, спраги, голоду й різних хвороб. В часі від 15-го квітня до місяця жовтня 1915 року, понад мільйон вірменів вигнано в сирійську пустину, яких живцем пожирали дикі звірі. Про страхіття того часу докладно інформували посол США в Константинополі, який працювали на території отоманської імперії.

На 51-й сторінці цієї публікації читаємо: "Величезна маса й переслідування в минулому є майже незаметним в порівнянні зі стражданнями вірменської раси в 1915 р. Масакра альбінізм (французьких стретків) на початку 13-го ст. постійно вважалася за одну з найбільш жалюгідних подій в історії. Вибух фанатизму довів до знищення коло 60,000 людей, а в масакрі св. Вартоломея коло 30,000 Сіцилійські вечірні, які вважалися одним з найбільш диавольських мордств, спричинили знищення 8,000 людей. Цілі томи списано про епанську інквізицію Торремади, але за 18 років його адміністрації тільки дещо понад 8,000 стретків засуджено тоді на смерть. Можливо, одиниць припадок в історії, який найбільш нагадує депортацію вірменів, було вигнання жидів з Еспанії Фердинандом та Ізабелею. Згідно з Прескоттом, 160,000 вигнано з їх домів і розкидано по Африці й Європі. Однак, всі ці попередні переслідування видаються майже незначними, якщо порівняти з Голокавстом ХХ століття." (Продовження на ст. 4)

Софія Наумович

З ПРИВОДУ ДИСКУСІЇ ПРО "ХРЕСТОМАТІЮ"

Недавно видана "Хрестоматія" найновішої української літератури викликала великий відгомін, що сам собою був би відрадіним явищем, коли б не той, поза деякими винятками, зовсім не рецензійний. Оцей відгомін дуже нагадує колишній з 60-их років, що виринув був в нашій пресі з приводу появи "Історії української музики" Антона Рудницького. Бож і тоді появилися численні статті і рецензії з обвинуваченням автора у різних гріхах: у викалюванні своєї власної родини, у навісному пропущенні деяких мистців, у черпанні з "радянських", тобто московських джерел, у принижуванні наших корифеїв, у захопленні модерного музикою і т. д. Деякі з критиків здобулися навіть на видання окремої брошури проти цієї "Історії".

Сьогоднішня пресова дискусія нагадала мені розмову з покійним Мирославом Старичком, про якого, до речі, в "Історії" А. Рудницького було лише кілька рядків. Коли я запитала його, чи він не передчує до хору нездоволених, він відповів мені так:

— Саме тому, що "Історія" згадує мене тільки як "молодого тенора", і не кажу на мою поважну оперову кар'єру, я не беруся критикувати книжки з таких причин: 1) моя рецензія могла в виглядати на "особисті порухи", 2) я задовольнений уже самим тим фактом, що мого ім'я знаходиться у нецензурованій москалями "Історії української музики", яка стане напевно основою для дальших видань, з відповідними доповненнями, й 3) зображення наукового довідника вимагає великої праці та найголовніше: джерел. А їх на еміграції немає, і це повинні б узяти до уваги рецензенти, діставши в руки готовий, хоч і недосконалий, під час цієї праці. Зокрема дивують мене автори брошури, які здобулися на друкування свого нездоволення, замість взятися за це діло й опрацювати краще "Історію", включивши туди все те, що на їхню думку, слід було пропустити чи додати...

Ці розумні слова нашого співака кільканадцятирічної давности, можна б застосувати і сьогодні. В обговоренні "Хрестоматії" слід вирізняти два її складники: теоретично-життєві вставки обидвох авторів та головний матеріал — твори українських письменників. Скажемо зразу, що перший складник не може задовольнити вибагливого читача, проте не із-за "накопичення чужих слів", як дехто висловився, бо ці "чужі

слова" — це окреслення жанрів, чи напрямків літератури, ажаних у всьому світі, що їх учні чи студенти вивчають у своїй, чи чужій школі. Ми можемо тільки закрити упорядником, що вони ці "чужі слова" інколи помилково застосовували, чи в наслідок недбалої коректи, залишали неясні місця. Тут ми згідні з найбільш критичними рецензентами. Інша справа щодо вибору оригінального матеріалу, тобто поезії чи прози наших письменників. Тут уже укладачі всіляких антологій, чи хрестоматій мають вільний вибір, під умовою, що вибрані твори належать узагалі до літератури, української зокрема. Тому, для прикладу, ми закинули б уміщення у книжці аж сімох віршів Сосюри, які може ніякої літературної вартості не мають. Вистачило б залишити єдиний вірш "Любіть Україну" з поясненням чому і для кого Сосюра його написав.

Натомість боронитимемо вміщення у "Хрестоматії" талановиту та водночас викривальну дегенератсько-комуністичну суть московської окупації людського духу, новелою Миколи Хвильового "Я — романтик". Людям, які "пояснюють" що новело так, немов би Хвильовий звелече розстріл власної матері, і яким важко відірвати автора твору, від його героя, нагадаємо, що вже у 20-их роках в Україні не можна було вільно висловлюватися, і тому письменники "вулювали" свої думки між рядками для української музики", тобто для тих, хто знають про що йдеться. А втім таких творів більше й у нашій й у чужих літературах. Для прикладу наведемо два твори — український і французький — створені в різних часах і просторах, проте з тією ж ідеєю, що й Хвильового. Цей приклад іскравим нерозумінням літературного твору, який характеристичний у нас, що варто його ширше обговорити.

Мова про український твір "Смерть" Бориса Антоненка-Давидовича та "Брудні руки" французького філософа Жана-Поля Сартра. Зміст обох творів, незважаючи на два різні жанри — повість і драма — такий:

Герой "Смерти", Кость Горобенко, колишній прихильник Центральної Ради й основник "Провіс" по селах, пристав, після поразки, до комуністів. Проте, хоч і як висловлювався москалям, то йому не вдалося бути "своєм" поміж ворогами власного народу. Що гірше: він ніяк не міг налагодити порозуміння між собою, хоч і як намагався чужих слів, як дехто висловився, бо ці "чужі

з Капелею співають на місяць), Юрій Хомин, Роман Бесараб. А з ними й попередні, знамі солісти Капелі — Михайло Мінський, Володимир Кучер й інші. Прилучилися до Капелі в цьому турне ще й Мирон Гошуляк з Альберти — заступити свого брата Йосипа Гошуляка, нашого славного оперового співака — зтакими ж запорізькими грудьми й могутнім баритоном, як у брата.

Мабуть пригадавши про наші спільні, буряні мандри по загонних повстаннях Волні, Галичині, по таборах "Остарбайтерів" у Німеччині, під зливними бомб, — вчинила мені Капеля радісну несподіванку, присвятивши своєму колишньому адміністраторові й речникові, мій улюблений марш Стеценка, "Вкраїно, мати, кат сконай!"

Аж прищурилася моя хвороба після того чудового, животворного концерту. По концерті, прийшла за куліси якась молода, інтелігентна гостя з України, обійняла, поцілувала Китаєвського розчулено: "Ніколи не відчувала такої української широти, сердечності у виконанні Київської капелі, чи інших наших хорів в Україні, як на вашому концерті. Слава і Многії Літа Вам і всій Капелі для нашої Батьківщини!"

Розпочинає Капеля Бандуристів другу половину свого молодечького ювілею 29-го і 30-го вересня в Гамільтоні й Ст. Кетеринс, Канада. А далі, — величезною райдугою по нашому континенті: Лос Анджелес, Сан Франсиско, Ванкувер, Калгарі, Едмонтон, Саскатун, Вінніпег, Тандер Бей, Брандон, Даунін, Кенора, Мінеаполіс і Чикаго — закінчують 21-го жовтня.

Не втрачимо надзвичайної мистецької нагоди. Беріть із собою обов'язково на ці концерти своїх дітей, онуків, щоб засіяло в їхніх серцях золоте насіння любови до рідного, українського. Ще може й свого бандуриста чи бандуристку здобудете після того концерту. Запрошуйте на концерт своїх англоговірних друзів, що їх незмірно привабує наше сонячне, орнаментальне мистецтво. Ви ж уже не є бідні ДП, що не мали колись кілька десятків на квитки. Пам'ятайте, що крім ясного задоволення для себе, зробіть й добре діло для дальшого існування нашого найкращого мистецького ансамблю.

(Кінець)

СОЮЗОВІ ОКРУГИ...

(Продовження зі стор. 1)

про працю УНСОЮЗУ. Секретар 288-го Відділу Дмитро Мушастий висловив своє невдоволення із того, що в рубриці посмертних згадок поміщують зі спінненням посмертні згадки про осіб, які померли ще в січні. За його словами „Свобода“ є органом УНСОЮЗУ і тому повинна присвятити більше місця своїм членам. У нарадах Покруги взяв участь голова Округи Твердого Ву-гілля Тимко Бутрей.

Наради Скентонської Округи відбулися в неділю, 9-го вересня увечері в залі Українського Братського Союзу в Скентоні і ними проводив голова проф. Микола Мартинюк, а обов'язки протоколянта сповняла секретарка Округи п-і Джанет Боланд. Округа, яка об'єднує 7 Відділів з 580-ти членами відновила свою працю щойно в травні ц. р., коли її головою обрано проф. Миколу Мартинюка. За цей короткий час, а врахувавши літній сезон, зроблено гарний організаційний поступ, а саме придбано 20 нових членів. Наради проходили в справжній братській атмосфері і їхній весь час присвячено виключно союзним справам. Представник Союзу поінформував про загальні спра-

ви щільності УНСОЮЗУ, а описав присутні ставили йому ряд питань, що свідчили про їхнє зацікавлення справами установи для якої працюють. Дискусанти заторкнули справу Боргових Зобов'язань і виказали велике зацікавлення ними. Доповідач також кілька разів мусів давати вияснення відносно нової грамоти за безпечення. Були також су-гестії, щоби „Свобода“ вела матримоніальну сторінку.

Як в Окрузі і Лігаї Веллі, так і в Окрузі Скентон, зібрані союзові винесли ухвалу виконати організаційні квоти на 100 відсотків. Голова Округи Лігаї Веллі п-і Анна Гарас заповнив союзного організатора Ст. Гавриша, що Округа матиме до кінця року придбаних 100 членів, а голова Скентонської Округи проф. Микола Мартинюк заповнив, що його Округа придбає 25 нових членів.

Наради як Округи Лігаї Веллі, так і Округи Скентон закінчили спільною перекускою, під час якої даліше продовжено обговорення союзних справ, а зокрема дискусію над тим, як допомогти УНСОЮЗУ придбати 2,000 нових членів до кінця Ювілейного року.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Молодий лікар

д-р Олександр Косенко

9-го червня 1979-го року диплом лікаря-хірурга отримав двадцятишестилітній Олександр Косенко.

Народився Олександр в Венесуелі, де й отримав початкову чотирирічну освіту. В 1963 році він з батьками прибув до ЗСА і, оселившись в Рочестері, Н. Й., в 1971 році з відзнакою закінчив середню школу імені Бенджаміна Франкліна. В роках 1971-1975 студіював передмедичні науки в Корнельському університеті (Ітака, Н. Й.), який скінчив з найкращими успіхами, а в роках 1975-1979 вчився в медичній школі Автономного університету міста Гадалахари (Мехіко), звідки й гравувався з лікарським дипломом.

При церкві Св. Покрови УПЦ - ЗСА (Рочестер, Н. Й.) Олександр закінчив школу українознавства з похвальною грамотою. Приватно студіював музику й грав на піано, акордеоні й саксофоні. Грав в численних українських мовних оркестрах. Як музикант роками співпрацював з відомою рочестерською танцювальною групою „Черемош“ та іншими українськими громадськими й церковними організаціями.

Олександр Косенко, вихованець молодечої організації ОДУМ, керівник і виховник якої завжди згадує з теплотою і вдячністю за виховані в ньому почуття відповідальності й гарт духа, що чимало допомогло йому в його наві.

В середній школі, починаючи від першого року початкової школи в Венесуелі

і кінчаючи останнім роком в ЗСА, Олександр був завжди на почесній листі, був молодшим і старшим прапорносецем, був членом студентського уряду, членом Національного Почесного Товариства й президентом відділу цього товариства й його школи, отримав Ріджен Скарпін... Грав в копаного м'яча й отримав премію кращого спортсмена школи. 1-го червня 1971-го року Рочестерським Відділом Синів Американської Революції був нагороджений грамотою й медаллю „САР Гуд Ситеншип“.

В Корнельському університеті Олександр був співзасновником Української Студентської Громади й членом Інтернаціонального Студентського Уряду. Був співорганізатором й учасником величавого походу з теплою й вдячністю в Корнельському університеті 5-го квітня 1975-го року, про що писала навіть англійська преса.

Олександр Косенко є членом Українського Народного Союзу (Відділ 285) та членом Української Кредитової Спільноти в Рочестері, Н. Й.

Свою лікарську практику молодий лікар розпочав 1-го липня 1979-го року в Саут Балтімор Джеренал Госпітал.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ БОЛЮЧОЇ ВТРАТИ
нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, Незаступної МАТЕРІ,
Невіджапуваної СЕСТРИ

ЛЕСІ З ДЗЯДОВИХ КУЛЬЧИЦЬКОЇ ГУТ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

у родинному домі,
у п'ятницю, 21 вересня ц. р., о 7-й год. веч.

В неділю, 23 вересня 1979 року
відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ ПОКІЙНОЇ

на українському католицькому цвинтарі

Святого Духа в Гамптонбурґ, Н. Й.

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих сполучитися
з нами у молитвах.

ВОЛОДИМИР — муж
КСЕНІЯ І СОНЯ — дочки
ЮРКО ДЗЯДІВ — брат

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

сл. п.

МАРІЇ ЛЮДВИКИ ЛИПЕЦЬКОЇ

в суботу, дня 22 вересня 1979 р., о год. 8 рано
в церкві Непорочного Зачаття
в Гемтремку, Міш.

за спокій її душі

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

Засмучені:

чоловік — ФРАНЦ
сини — ЛЮБОМИР І РОМАН
з дружинами і дітьми

В пам'ять мого Дорогого і Незабутнього Брата

бл. п. д-ра Константина Зубика

замість квітів на його далеку могилу

на Патрірший Фонд

25 00 доларів зложив

ОПЕНА (ГАЛІЯ) НАЗАР

Замість квітів на свіжі могили

ДОРОГИХ

Кузена бл. п. інж. Адріяна Лапичака

Тети бл. п. Михайлини Мосори

20 00 дол. на УСВТ „Чорноморська Січ“

20 00 дол. на 28-й Відділ СУА в Ньюарку, Н. Дж.

складають

ДАДА І АЛЬБЕРТ ФРАНКЕН

В глибокому смутку повідомляємо,
що в четвер, 30-го серпня 1979 року, відійшов у Вічність,
на 63-му році життя

наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

ГРИГОРІЙ ПОПАДЮК

народжений 20-го листопада 1915 року в Ремеці, Україна.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 1-го вересня 1979 року
з церкви Св. Тройці в Кергонсоні, Н. Й. на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — ПАРАСКЕВІЯ
доньки — МАРІЯ, АННА
син — РОМАН з дружиною ДЖУДИТ
АННА

Родина Покійного щиро дякує Всім Тим, що взяли
участь у похоронних відправах.

Наша щира подяка Всім Тим, які склали пожертви на
Служби Божі і які дарували квіти та Тим, які підтримували
нас у нашому великому горю.

Нехай Всевисшій Господь благословить Всіх Вас та
винагородить своєю сторицею.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

приєднується до жалоби цілої України, з приводу смерті

СТАНІСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

12-го вересня 1979 року

Покійний був 100-літнім Патріархом української музики, активний
у всіх її ділянках, як композитор, диригент, музиколог-етнограф,
теоретик, критик-публіцист, член НТШ, професор й інспектор
Українського Музичного Інституту ім. Лисенка в Галичині, завідувач
катедрою Історії, теорії і композиції у Львівській Консерваторії і науковий
співробітник Філіялу Академії Наук.

Тривале ім'я вписав він в історію української музики своїми
композиціями на тему Шевченкового „Кавказу“ і „Заповіту“, Франкових
„Каменярів“, опрацюванням сотень українських народних пісень та
численних фортепіанових і скрипкових творів.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Президія УМІ

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ФУНДАЦІЯ

приєднується до глибокої жалоби Українського Громадянства
з приводу смерті

СТАНІСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

1879 — 1979

великого композитора і музикознавця, книгу Якого „Дослідження,
статті і рецензії“ наша Фондація перевидала 1976 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ФУНДАЦІЇ

1948 — 30-РІЧЧЯ — 1978 СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (СФУЖО)

УКРАЇНСЬКІ ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ
запрошують Громадянство на

ЮВІЛЕЙНУ ПРОГРАМУ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 30-РІЧЧЯ СФУЖО

у неділю, 23-го вересня 1979 року, о год. 4-й по пол.
в УНДомі, 140 Проспект Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПАНЕЛІСТИ:

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА, голова СФУЖО — „Підсумки 30-річної праці“
ДОРА РАК — „Жіноча Декада в ОН“
РОКСОЛІЯ ПОТТЕР — „Міжнародний рік дитини“
ЛЮБА ГЕНСЬОР — „Український рік дитини“
Модератор — ЛІДІЯ ГЛАДКА, голова ОУ СУА

На закінчення гутірка при перекусці. • Вступ за добровільними датками

Спонсують організації: СУА — Округна Управа в Нью Джерзі • Об'єднання Українських
Православних Сестрич в США • Об'єднання Жінок ОЧСУ в Нью Джерзі.

ЗА КОМІТЕТ

Голова — С. БУКШОВАНА

Секретар — Г. ГАЛІЯ

Студійний Осередок

Української Культури

при

Менор Джуніор Коледжі

влаштовує

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

в неділю, 23-го вересня 1979 р., від год. 3-ої по полудні
в приміщеннях Менор Джуніор Коледжу на Факс Чейсі

ПРОГРАМА ДНЯ:

3:00 год. — ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ та
ОГЛЯДИНИ МУЗЕЙНОЇ ЗБІРКИ.

Участь беруть мистці: ЮРІЙ ГУРА, ХРИСТИНА ЗЕЛІНСЬКА, МАРКО
ЗУБАВ, ПЕТРО КАПУШУЧЕНКО, НІНА КЛИМОВСЬКА, СОФІЯ ПАДА
АНДРІЙ МАДАЙ, ЮРІЙ СІРКО.

5:00 год. — КОНЦЕРТ — в Аудиторії Коледжу

В програмі:

„ПОЛТАВА“ — Танцювальний Ансамбль під мистецьким керівництвом
ЛЮБИ ГЛУТКОВСЬКОЇ, Піттсбург, Па.

„СОПІЛКА“ — Народний Ансамбль під мистецьким керівництвом
ОРИСІ ГЕВКИ.

Ціни білетів: дорослі \$5 00, старші особи і студенти \$3 00
Велика паркувальна площа

Чистий дохід призначений на розбудову Студійного Осередку
Української Культури.

Н.Н.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ КОНЦЕРТ

УКРАЇНСЬКИХ АНСАМБЛІВ з ТОРОНТА

ХОР „БЇРЛАКА“

понад 50 осіб
при Станиці Братства кол. воєнків 1-ої УД УНА

Станиці в Ірвінгтоні й Філадельфії

під патронатом УККА

запрошують на

Диригент: ОЛЕГ ХМІЛЬ

Фортепіановий супровід: МИХАЙЛО БУБНА

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ-У

„ВЕСНЯНКА“

понад 60 осіб

Мистецький керівник: МИКОЛА БАЛДЕЦЬКИЙ

Виступ —

актор ВОЛОДИМИР ДОВГАНЮК

КОНЦЕРТИ В

ІРВІНГТОНІ, Н. Дж. — Субота, 6-го жовтня 1979
р., год. 8-ма веч., в залі „Ірвінгтон Гай Скул“
при 1253 Кліфтон Авеню.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Неділя, 7-го жовтня 1979
року, год. 4-та по пол., в залі „Гай Скул фор
Гірілс“, при вул. Брод і Олней.

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ЖИТТЯ

4-та книга лірики

Портрет автора — ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПІ

Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)

КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ

ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“,
пересилаючи чек або поштовий переказ:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані 5% ставкою податку

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО

ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ —

ВІДДІЛ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

запрошує все Громадянство на

ТРАДИЦІЙНИЙ РАВТ

СУБОТА, 3-го ЛИСТОПАДА 1979 РОКУ

CEDARBROOK COUNTRY CLUB

Вечеря 6-та год • Забава 9-та год

Оркестра — „Зелене Жито“

„Український день” у Коговзі

Заходом Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської округи відбувся 19-го вересня в Українському Парку в Коговзі, Н.Й., п'ятий з черги „Український День”, присвячений Рокові Дитини. Наперед відбулася пресова конференція з Надією Світличною при участі представників місцевих американських газет: „Тайм Юніон” і „Нікер-Бейкер Ньюс” з Олбані, „Таймс-Рекорд” з Трою, представників американських радіостанцій і телевізії, та кореспондентів української преси. Перекладачем був В. Літінський. Про цю конференцію звітують американська преса й радіостанції.

Голова Окружного Комітету УККА Я. Кушнір, відкрив „Український День” вступним словом, привітавши гостей, зокрема гостей з Києва, Надію Світличну. Зібрані привітали першу українську звільнену дисидентку довготривалими оплесками. Танцювальна група „Верховина” з Ватерлуї під проводом М. Кошурі й А. Постеловської, виступала з хореографічним привітом для Н. Світличної, наймолодша пара піднесла їй на рушнику хліб і сіль, що їх вручив Я. Кушнір. Р. Маселко привітав Н. Світличну від українського громадянства. Люба Кушнір вручила кицю квітів від молоді. Відспівано мноюлітні Н. Світличної, що зворушена подякувала за такий сердечний привіт. Двоє тріо „Кобза” (Г. Кузьо, Л. і Н. Кушніри) під керівництвом Я. Кушніра проспівали „Червону руту”, „Стежечко моя”, пісню „Сину казачий летять” і „Треба їти до осени” при супроводі оркестру „Амбасадори”. „Верховина” виконала за порозький козак, козачок, веснянку й гопак при супроводі гри на акордеоні І. Демчару.

Надія Світлична розказала про сумне життя жінок і дітей ув'язнених дисидентів, про безконечне переслідування за саме прагнення волі в Україні. Коли її ув'язнили вона переживала великий біль від розлуки зі сном. Найбільший тягар мали дружини і матері ув'язнених, які мусили лобити про безбедження домашнього затишку, про забезпечення основних потреб, щоб дітям заступити ув'язненого батька, розказувати їм казки, усміхатися, хоч на їхній душі був важкий камінь. Невинних дітей переслідували: у школі, на вулиці, глузували з них. Вона згадала про нещодно деяких жінок дисидентів. Юрко Шухевич від 15-го року життя сидить уже 30 літ у тюрмі за те, тільки, що він син свого батька, що не хотів відректися від нього! Дочка Ігоря Калінки, Дзвінка, мала 9 років, як ув'язнили її батька за писання віршів. Тепер вона вже має 16 років, її батько й мати живуть на Сибіру, не можуть повернутися до Львова. Але Дзвінка не хотіла жити в Сибіру, там бо немає української школи, і вона вчиться у Львові в рідній мові.

Оксана Гель мала 15 років, як ув'язнили її батька.

Вона не могла зрозуміти, чому погано ставляться до неї у школі, коли вона добре вчиться? Тільки тому, що вона дочка Івана Гелі! Дівчинка була близька самодержавству. Мого старшого сина, — оповідала Н. Світлична, — осиротили як мав 2 роки, передали його до сиротинця, потім жив у рідному селі. Мені погрожували, що позбавлять материнських прав, бо я розказувала синові про несправедливість КГБ, про обшуки й допити. Син бачив, як обшукували мого брата, понижали, і він мас пасмо сивого волосся, бо його душа з дитинства була зрачена. В СССР усі переслідувані в різний спосіб, волі не мають ані дорослі, ані діти. Я виросла, вірючи кожному слову офіційної пропаганди. Чим пізніше приходив прозвіняти, — тим важче. Невольно неув'язнених виглядала так, що люди не можуть спілкуватися, говорити, вчитися рідної мови. Русифікація поширюється шораз більше. Наше завдання тут помагає різними способами боротьби проти русифікації, працювати над розвитком того, що там заборонено. Якого ще діти зберезувати рідну мову, культуру, традиції і все рідне, тоді наше майбутнє забезпечене. Вкінці вона навила дитячий вірш свого брата, Івана Світличного, такий „Безконечник”, та висловила бажання, щоб діти його добре зрозуміли.

Голова Окружного Комітету УККА Я. Кушнір, подякував Н. Світличній, „Верховині” й „Кобзі”, всім гостям і тим, що причинилися до успіху Українського Дня своєю працею. Він запросив посади Коговзі Р. Канестреї, до слова. Прийняв українців, посади Коговзі, подякував Н. Світличній за приїзд до Коговзі, він чув її пресову конференцію. Вона відважно жінка, перетривала багато в рідному краю, стала символом волі, українського духа. Вкінці заявив, що Коговзі буде старатися, щоб український наріз здобув свободу в Україні.

Описав відбудову спортивної будівлі змагання молоді. Організаційна референтура Окружного Комітету УККА: Яків Спіяк, Володимир Кошикар і Віра Кушнір подбали про розваги для дітей: були перегони в мішках, забави з м'ячиками, наповненою водою, й інші. Діти дістали різні нагороди за гарні успіхи. Всі діти дістали на пам'ятку по срібному доларові. Коло 40 дітей провело весело день, що його так скоро не забудуть. Наше жіноцтво подбало про буфет, чоловіки мали багато праці, що причинилося до доброго успіху Українського Дня. Коло 600 осіб з цілої округи заповнили Український Парк. Були деякі американці, різного етнічного походження.

Увечері відбулася забавка з танцями при звуках оркестру „Амбасадори” з Ватерлуї під проводом Я. Кушніра.

Чергова імпреза з приводу Року Української Дитини відбудеться у Ватерлуї 1-го грудня з добірною програмою.

(І. Дурбак).

ГОЛОКАВСТ ХХ СТОЛІТТЯ

(Продовження зі стор. 2)

ними, коли ми порівняємо їх з терпіннями вірменів, яких знищено принаймні 600,000, а може і один мільйон осіб”.

„Берген Рекорд” з 15-го травня 1978 р. у статті „Вірмени живуть зі старими духами” стверджує, що в 1915 році Отоманські володарі Туреччини взяли за систематичне винищення і депортацію від півтора до двох мільйонів вірменів, які замешкували впродовж більше як 2,500 років рівнини й височини Арарат в околиці Кавказу. „Ми хочемо знати, про який голокавст люди думають — наші, чи те, що сталося з жидами. Однак, так багато людей навіть не знає про геноцид вірменів, який насправді був першою заглядом в 20-му столітті. Для нас — і таких є багато, для яких це є нестерпне”, — заявив Джордж Філіпосіян, модератор Вірменської Евангелістської Унії Північної Америки. Він продовжував: „Ми відчуваємо страждання жидів. Але, принаймні, німці прийняли відповідальність за свої злочини. Турки ніколи не були покликані до відповідальності за свої злочини. Коли немає визнання злочину, не може бути полегші в болю для нас”.

Як претекст до голокавсту, турки приписували вірменам сепаратизм і співпрацю з Росією. Борці за долю вірменського народу відплатилися за морд своїх земляків тим, що в Берліні в 1921 році застрілили Талат Пашу, турецького міністра внутрішніх справ, який в 1915 році наказав винищити всіх вірменів і не дозволив на жадну допомогу вірменам з боку ЗСА.

Деякі свідки трагедії вірменського народу

доживають свого віку в ЗСА і переказують про голокавст свого народу своїм нащадкам.

„Нешенел Географік”, червень 1978 р., в обширній статті Роберта Джордана „Де провад Армініс” подас перебіг трагедії вірменського народу. В З'єднаних Штатах Америки коло пів мільйона вірменів. Вони є підприємицями купцями, вчителями й інженерами. Чимало з молоді студіюють медицину, право й журналістику. Політика захоплює їх. Вірмени були й залишилися індивідуалістами. В Істамбулі залишилося 45,000 вірменів і 15,000 по цілій Туреччині. Найбільше їх у Вірменській Республіці — понад один мільйон.

А чи краще представляється справа з українським голокавстом? Москва й до сьогодні не призналася до свого злочину в Україні в 1932-33 роках. А масакра польських офіцерів в Катині в 1940-му році? Політичних в'язнів у 1941-му році, та постійний московський геноцид в Україні? Вільний світ немог огулом та осліп — не чує і не бачить діявольських затій ХХ століття. А нащадки „млинні смерті” — це ж найбільший доказ звородності нашої долі.

На інтерв'ю американського амбасадора Генрі Моргентау в справі безборонного вірменського народу, міністр внутрішніх справ Туреччини Талат Паша відповів, що „найбільший клопіт з вірменами це те, що вони є сепаратистами, а також, що справа вірменів є внутрішньою справою Туреччини”.

На сучасні заяви американського уряду в обороні прав людини в СССР, Москва відповідала словами турків з 1915-го року, що це „внутрішня справа СССР”.

Проф. Роман і Лідія...

(Закінчення зі стор. 1)

подивуватися до великого вклада в мистецьку науку культурного світу.

При цій небуденній нагоді треба пригадати український політичний спільноті, що Український Вільний Університет має поважні борги (закупити власну будівлю), які надмірно обтяжують його бюджет та сильно сповільнюють наукову працю. В останніх тижнях було повідомлення в пресі, що французька мовна інституція від єдиної основної проблеми під сучасну пору. Членські вклади й пожертви можна надіслати до: Ukrainian Savings and Loan Association, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141 (Ukr. Free Univ. fund, account No. 5714) or Selfreliance Fed. Credit Union, 4814 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141 (Ukr. Free Univ. fund, account No. 4191). Оплати членських вкладок і датки можна відіграти від податку, що дозволяє Чартер ч. 2374533172.

Заборгування Українського Вільного Університету численна українська еміграція на терені Північної Америки може дуже легко зменшити, що збільшило б нашу унікальну наукову інституцію від єдиної основної проблеми під сучасну пору.

Українська Світличка допомагає Батькам виховувати дітей.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!

В п'ятницю, 21 вересня 1979 р., год. 7-ма веч.

в залі Українського Народного Дому

при 2-й Авеню в Нью Йорку, Н. Я.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

міста НЬЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

до участі в яких запрошені Урядовці, Предсідники та конвенційні делегати усіх Відділів Округу.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.

2. Перегляд-провірка організаційної праці Округу за останніх 8 місяців.

3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати до кінця року 2,000 нових членів.

4. Обговорення загальних союзових справ.

5. Внески, запити і закриття зборів.

В зборах візьмуть участь:

Головні Урядовці УНСОюзу

Закликаємо всі Відділи і їхні уряди та конвенційні делегати, як й інших активних союзовців узяти участь у цих важливих зборах.

ЗА УПРАВУ:

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

З ПРИВОДУ ДИСКУСІЇ...

(Продовження зі стор. 2)

пояснювати „добром людства” окупантські потягнення в Україні. У нестерпній атмосфері фальшу і страху, знайшов урешті, як йому здавалося, спасіння й діла: треба проклати свою, українську кров на очах гнобителів, тоді йому врешті повірять! Тому він, сам, поміж москалями і жидами, як на це вказують прізвища, йде розстрілювати українських селян „закладників”.

Виконавши це Юдине діло, він мусів би повіститися, але такого закінчення не вільно було написати підсовєтському авторові, то ж він, послугуючись символом, показав картину невинної крові своєї наренчоні й закінчив трафаретом про „безжмарне українське небо”.

Герой „Брудних рук”, Гюго, теж недобре почувався у компартії неназваної країни. Він серед суспільних низів „панчик” і зовсім не „свій у доску”, то ж йому не довіряли. Й ось він, як і український герой, (хоч не можна й думати, щоб Сартр у 50 рр. читав твір Антоненка-Давидовича з 20 рр., бож москалі знищили весь наклад), теж знайшов спасіння й діла: треба йому виконати „мокру роботу” і цим заслужити довіря. Нагода швидко трапилася: треба було вбити самого шефа яєчки, що провинився проти „партиїної лінії”. Сартр вліп сяди любовно історію на те, щоб наступники шефа могли зробити його героєм, і його концепцію прийняти за свою, як теж виправдати Гюгове бивство „революціями”. Проте герой Сартра відмовився від співпраці з таким східним і нечесним людьми й віддався в руки поліції. І це був саме той „ухил” французького філософа, за що його й били москалі та компартія Франції.

Як бачимо, — ідея заслужитися перед злочинцями, — комуністами у Сартра, москалями в обох українців, — не нова й не єдина. Ідеться тільки про якість її мистецького втілення в літературний твір. Без зайвого шовінізму скажемо, що обидва українські твори переви-

щують трагізмом „Брудні руки” Сартра, в якого штучно й надумано „трагедію” важко повірити.

Та головне, що українська ідея ширша, бо національно-визвольна, а Сартра тільки побутовосоціальна. І коли Сартр творив у вільному світі, як „салонний комуніст” — явно симпатизував зі своїм героєм-бвивником, що не міг пристосуватися до „брудних рук”, — то українські автори писали свої твори кров'ю серця, приховано засуджуючи вбивників свого народу за вислугу його катом. Кожний з них використовував різні засоби: Антоненко-Давидович вибрав тему „колективізації”, і метою реалізму показав як вона відбувалася в українських селах, та яку боротьбу з собою мусів вести чесний заплісонець-комуніст. Хвилюючи вдавса до психологізму і своєю загадковою, експресіоністичною манерою проявив бунт загнаного у пастку українця, який не вмів знайти контраргументів проти фальшивих марксистських доктрин московських дегенератів. Це нелегкий для зрозуміння твір, то ж учителі українських шкіл і курсів повинні б разом з учнями його глибоко проаналізувати.

Брак місця не дозволяє спититися над мовою „Хрестоматії”. Проте слід зазначити бодай найгірші огріхи: часто брак букви „Г”, але для прізвища Гекель, знайшовся „Гекель”, провінційний вислів „на Україні”, замість „в Україні”, московське „сверей”, замість українське „жид”, зайвий м'який знак у прізвищі Горькій (тут теж знайшлася буква „Г”). Незважаючи на все сказане, бажасмо, щоб читачі розкупили „Хрестоматію”, написали до упорядників свої зауваження і просили в наступному виданні взяти їх під увагу.

* „Хрестоматія з української літератури ХХ століття”, в-во Шкільної ради — УККА, Нью-Йорк 1978, упорядкували: Євген Федоренко та Павло Малай, ст. 432.

Творім силу українських сеньйорів

У неділю, 21-го жовтня ц. р., відбудеться в Торонто цікава імпреза, перший раз того роду. День Українських Сеньйорів. У програмі дня передбачено: спільний обід, відзначення почесних грамотами найстарших і найбільше заслужених громадян, членів клубів українських сеньйорів, мистецька і розважальна частини (виступи двох ансамблів: гуцульського і бандуристів) та забавка з танцями. Цю імпрезу патронуватимуть наші українські церкви з їхніми списками, КУК, Відділ Торонто і Суспільна Служба, Відділ Торонто.

Мета тієї імпрези подвійна: відзначити наших старших та заслужених громадян і заохотити їх до дальшої праці для нашої громади.

Клуби українських сеньйорів у Торонто та їхня діяльність

У сучасну пору налічуємо у Торонто 10 клубів, а в них понад 500 членів, громадян старшого віку. Більшість клубів відбуває сходни кожного тижня із різномірною програмою, як наприклад: доповіді на навчальні теми, висвітлювання фільмів та прозірок, веселі, співацькі й музичні вечори. Всі клуби відзначають традиційні релігійні свята завершені гостинними прийнятими і відзначають усі важливі національні роковини. Багато клубів веде курси вишивання, малювання, кераміки та інших ручних робіт. Влітку, клуби відбувають спільно прогулянки до країв околиць провінції Онтаріо, а в місті до музеїв, картинної галереї, планетарія, урядових будинків, „Онтаріо Плейс”, островів та парків.

Усі 10 клубів об'єднані зі собою, співпрацюють і взаємно собі помагають. Для кращої координації праці відбуваються 2-3 рази в році конференції представників клубів, ротацийним порядком, кожної рази в іншому клубі. Там головні клуби звітують про проблему праці, дискутують і ухвалюють. На початку конференції, господар-клуб гостить усіх присутніх смачними стравами, а спільна світлина закріплює пріємну зустріч.

Творім і організуємо силу українських сеньйорів!

В. Вацків

HELP WANTED

ПОТРІБНО СЕКРЕТАРКИ
уряднички до адвокатської канцелярії, знання машинного писання, стенографії, українська мова.
Платня за домовленням
Тел.: (212) 254-2260

ЗРУЧНІСТЬ ДО ПОПРАВК
і шиття
ЖІНОЧИХ СУКОНОК
Постійна праця, приємні умови.
PORTERS, 691 Madison Avenue
New York City (Corner 62nd St.)
(212) TE 8-3400

FITTERS. Праця при
ЖІНОЧИМ ОДНГУ
Досвід при примірюванні і шитті. Постійна праця. Приємні умови.
PORTERS, 691 Madison Avenue
New York City (Corner 62nd St.)
(212) TE 8-3400

MACHINE OPERATORS
1st, 2nd, 3rd shift
Applications being taken.
CONCORD PLASTICS, INC.
51 Lafayette Street
Carteret, N.J. 07008

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦІ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-3475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор **ЮСІФ**

СЕНКОВСЬКИЙ

Заводу авіаційних моторів

знаходиться в каліфорнії, по-

середній в кожній районі

міста. Похорони по най-

малішим цінам.

Вступайте в члени УНС

Український Спортивний Осередок „ТРИЗУБ” у Філадельфії, Па.

властовує

СПОРТОВИЙ ФЕСТИН-ПІКНІК

в неділю, 23-го вересня 1979 року

на власній послисті

з різноманітною програмою:

СПОРТОВІ ГРИ, ВИГРАШІ, ЗАБАВА, ОБИЛЬНИЙ ГАРЯЧИЙ

БУФЕТ й інші несподіванки.

Початок о год. 12-й дня.

Вступ тільки ОДИН ДОЛАР від особи.

На послисті „Тризуба” їхати дорогою 309 на північ до першого світла і повернути на право дорогою Лавер-Стейт ще дві милі, дорогою 611 на північ до петовищем на першому світлі повернути на ліво Канти-Лайн, ще дві з половиною милі.

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир

Михайло Хоманчук, голова

Михайло Юзєнів, секретар

Василь Цюпа, касир